

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขารับ 12693
วันที่ 21 ธ.ค. 2560
เวลา 09.04 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๐๗๗๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๕๐๓๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๗/๓๓๓๐
ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ตามที่ได้ส่งข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอรายงานผลการดำเนินการตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังกล่าว มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ รับทราบรายงานผลการดำเนินการตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. และข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ตามมาตรา ๒๖๗ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอและแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติส่งรายงานในเรื่องนี้ จำนวน ๗๕๐ ชุด ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยตรงต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิระวิลาศ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๙๗๗/๖๐ วันที่ ๒๑/๑๒/๖๐
เวลา ๑๓.๕๐ ถึง ๑๓.๕๕
สำนักการประชุม
กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๓๕๑ / ๒๕๖๐
วันที่ ๒๑ / ๑๒.ค. / ๖๐
เวลา ๑๔.๑๗ น.
สำนักการประชุม

กองนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๒ (จข/ชค)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (๐/แจ้งนิติกรม/024)

ที่ สม ๐๐๐๗/ ๓๓๓๐

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๗
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างอิง หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๓๑๖๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมต่อข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดังกล่าวแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

ข้อสังเกตที่ ๑ เห็นควรให้สิทธิในการได้รับบำเหน็จตอบแทนกรณีตายเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ และมีสิทธิรับบำเหน็จตอบแทนเป็นสองเท่า ครอบคลุมถึงกรณีที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสียชีวิตสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ระหว่างที่มีการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่และเดินทางกลับจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว เป็นเรื่องของการตีความกฎหมายมาตรา ๓๒ วรรคสาม ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งกำหนดให้กรรมการมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นสองเท่า กรณีกรรมการเสียชีวิตเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติหน้าที่ ว่าควรครอบคลุมไปถึงกรณีที่กรรมการเสียชีวิตในระหว่างเดินทางไปและกลับจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วย อันเป็นการตีความกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักการจ่ายเงินแผ่นดินตามมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและป้องกันมิให้เกิดปัญหาขึ้นในทางปฏิบัติ เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มีผลใช้บังคับ สำนักงานฯ จะได้หารือข้อสังเกตในเรื่องนี้ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

ข้อสังเกตที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามร่างมาตรา ๒๗ (ก) ในการส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และองค์การระหว่างประเทศในด้านสิทธิมนุษยชนนั้น มีความหมายครอบคลุมถึงการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนคู่ขนานกับการจัดทำรายงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งต้องดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เกี่ยวกับการจัดทำรายงานคู่ขนานตามพันธกรณีระหว่างประเทศ สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบันของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งได้ดำเนินการเป็นประจำ ตามระยะเวลาที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนแต่ละฉบับได้กำหนดอยู่แล้ว

ข้อสังเกตที่ ๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในบางกรณี คณะกรรมการฯ อาจพิจารณาดำเนินการตรวจสอบเพื่อมีข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องในการเยียวยาผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งก่อนการมีข้อเสนอแนะ อาจมีกรณีที่ต้องให้คู่กรณีหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ในระหว่างนั้นคณะกรรมการฯ อาจดำเนินการไกล่เกลี่ยระหว่างคู่กรณีเพื่อเยียวยาการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้โดยความยินยอมของคู่กรณี แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่กระทบกับการปฏิบัติหน้าที่ในการกิจหลัก และเพื่อให้การทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยเป็นไปโดยเหมาะสมและมีมาตรฐานการปฏิบัติที่สอดคล้องกัน คณะกรรมการฯ จะวางระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา ๒๗ (๕) หรือร่างมาตรา ๔๙ (๙) ไว้ด้วยก็ได้

สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับหลักการปารีสที่กำหนดว่า อำนาจหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนจะต้องบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และอำนาจหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการพิจารณาคำร้อง ควรครอบคลุมถึงการหาทางเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อยุติข้อพิพาทภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ประกอบกับในทางปฏิบัติแล้ว การไกล่เกลี่ยเป็นกรณี คณะกรรมการฯ ทำหน้าที่คนกลางในการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีภายในกรอบของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และจัดทำข้อตกลงที่เป็นธรรม เป็นที่ยอมรับ และมีผลผูกพันระหว่างคู่กรณี ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความแตกต่างจากการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่การที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ไม่บัญญัติหน้าที่และอำนาจในการไกล่เกลี่ยไว้อย่างชัดเจน ย่อมทำให้คณะกรรมการฯ ไม่สามารถวางระเบียบที่มีผลผูกพันไปยังคู่กรณีที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกระบวนการและวัตถุประสงค์ของไกล่เกลี่ยได้ นอกจากนี้ หากคณะกรรมการฯ ดำเนินการใดๆ โดยไม่มีฐานอำนาจตามกฎหมายรองรับไว้ ประชาชนก็จะขาดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ และจะนำมาซึ่งการโต้แย้งหรือร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ที่อาจถูกกล่าวหาได้ว่าใช้อำนาจตามอำเภอใจ อันจะส่งผลกระทบต่อการมีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ซึ่งไม่สอดคล้องตรงตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้งองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๕ ดังนั้น สำนักงานฯ จึงเห็นว่าข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เกี่ยวกับหน้าที่

และอำนาจในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของคณะกรรมการฯ นั้น เมื่อไม่มีบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้ว คณะกรรมการฯ ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ในทางปฏิบัติ

๒. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ตามมาตรา ๒๖๗ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อสังเกตที่ ๑ กระบวนการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามความในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา ๑๑ วรรคห้า อย่างน้อยควรมีกรรมการสรรหาตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ วรรคสาม

สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว เป็นกรณีที่ร่างมาตรา ๑๑ วรรคห้า ได้กำหนดให้กระบวนการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในกรณีที่ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) (๕) หรือ (๖) หรือมีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด และมีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๔) อย่างน้อยหนึ่งคน ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ ซึ่งการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวไว้อาจทำให้กระบวนการสรรหาในขณะนั้น มีกรรมการสรรหาเพียงสามคนจากทั้งหมดสิบเอ็ดคน คณะกรรมการฯ จึงมีข้อสังเกตว่า ในกระบวนการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามร่างมาตรา ๑๑ ดังกล่าว ควรมีกรรมการสรรหาอย่างน้อยห้าคน ซึ่งเท่ากับจำนวนของกรรมการสรรหาในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลงตามร่างมาตรา ๑๒ วรรคสาม โดยที่ข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวนั้น สำนักงานฯ เห็นว่า ในทางปฏิบัติแล้วอาจจะไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากขัดกับบทบัญญัติตามร่างมาตรา ๑๑ วรรคห้า ที่กำหนดว่า ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาไม่ครบดังกล่าว ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อน โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ โดยที่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้กำหนดจำนวนขั้นต่ำของกรรมการสรรหาไว้ นอกจากนี้ หากจะรอให้มีกรรมการสรรหาครบห้าคนตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ นั้น ก็อาจทำให้กระบวนการสรรหาเกิดความล่าช้าและไม่ทันตามระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวันตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๒๐ วรรคห้า ได้

ข้อสังเกตที่ ๒ เป็นประเด็นเดียวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสำนักงานฯ ได้พิจารณาแล้วดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักกฎหมายและคดี

กลุ่มงานนิติการ

โทร. ๐ ๒๑๔๑-๑๙๒๐ โทรสาร. ๐ ๑๔๓๘ ๗๒๐